

Minea

Kesäkuun 5.

Pyhittäjä Johannes Valamolaisen muisto

Julkaistu Ortodoksi.netissä 5.6.2019

SUURI EHTOOPALVELUS

Avuksihuutostikiirat, 4. sävelmä: 8 stikiiraa (joka stikiira toistetaan kahdesti).

Kun jumalallinen rakkaus syttyi sieluusi, oi Johannes,/ sinä otit ristisi ja seurasit iloiten Kristusta./ Ruumiillisista kilvoituksista sinä etenit hengelliseen katseluun/ ja sait nähdä taivaallisen maailman kauneuden.// Sen tähden me ylistämme sinua autuaaksi.

Puhdistettuasi sielusi silmät rukouksella sinusta tuli jumalallisten armolahjojen valittu astia./ Tuntien itsesi Herran vähäiseksi palvelijaksi/ sinä Hengen johdattamana kohosit nöyryyden korkeuteen./ Sen tähden nöyriä rakastava Kristus kutsui sinut valtakuntaansa// kruunaten sinut kunnian sepeleellä.

Sinä, pyhittäjäisä, osoittauduit sävyisäksi/ ja sait periä sävyisien maan,/ jossa nyt nautit pyhien joukossa sanomatonta iloa ja riemua./ Älä lakkaa rukoilemasta Kristusta Jumalaa,// että Hän antaisi meille suuren laupeuden.

Suurimman käskyn sinä täytit, oi pyhittäjäisämme Johannes,/ kun rakastit Jumalaa ja lähimmäisiäsi./ Auliisti sinä ammensit siitä hengellisestä lähteestä, jonka olit löytänyt,/ ohjaten kaikkia pelastukseen./ Sen tähden me rakkaudella vietämme muistojuhlaasi ja anomme:// älä lakkaa rukoilemasta Jumalaa meidän puolestamme.

«Kunnia...», 8. sävelmä: Kaivaten taivaallista autuutta sinä, pyhittäjäisä Johannes,/ pidit köyhyyttä rikkautena,/ yksinkertaisuutta kunniana ja nöyryyttä saavutuksena./ Sen tähden sinä jo maan päällä sait maistaa autuuden hedelmiä/ ja nyt asut pyhien kanssa taivaan saleissa./ Älä lakkaa rukoilemasta Kristusta Jumalaa,// että Hän antaisi meille suuren laupeuden.

«Nyt...», dogmistikiira Jumalansynnyttäjälle, sama sävelmä: Taivasten Kuningas rakkaudesta ihmisiä kohtaan ilmestyi maan päälle/ ja eli ihmisten keskellä./ Puhtaasta Neitseestä syntyen ihmiseksi tulleen ja lihan omaksuneena/ Hän on yksi ja ainoa Poika kahdessa luonnossa, mutta ei kahdessa persoonassa./ Sen tähden me Hänen täydellistä jumaluuttaan ja täydellistä ihmisyyttään totisesti julistaen tunnustamme, että Hän on Kristus, meidän Jumalamme./ Oi aviota tuntematon Äiti,// rukoile Häneltä armahdusta meidän sieluillemme.

Parimiat

1. Viis. 3:1–9

2. Viis. 5:15–6:3

3. Viis. 4:7–15

Litaniastikiirat

2. sävelmä: Tänään iloitsee koko maanpiiri/ ja me, Suomen uskova kansa, vietämme riemuiten juhlaa,/ sillä hengellinen aarteemme pyhittäjäisämme Johannes on keskellämme./ Laulakaamme yhteen ääneen hänelle ylistystä,/ sillä hän on osoittautunut uskossaan horjumattomaksi,/ hyveissä loistavaksi, rukouksessa kestäväksi/ ja hengellisessä kilvoituksessa ymmärtäväiseksi./ Hän on etsivien ohjaaja ja rukouksen opettaja./ Oi isämme Johannes, rukoile Kristusta Jumalaa meidän puolestamme,/ että kulkisimme vakaasti Kristuksen seuraajina// ja saavuttaisimme ikuisen valkeuden.

Sama sävelmä: Tänään Valamon vanhus pyhittäjä Johannes kutsuu meitä juhlaan./ Käykäämme kaikki uskovat riemuiten viettämään hänen juhlaansa/ ja ylistäkäämme hänen hyveitään,/ sillä ulkonaisessa köyhyydessä ja sydämen yksinkertaisuudessa hän ylsi Hengen korkeuksiin./ Maallista hyvää kaipaamatta hän kokosi aarteita taivaan kammioon/ ja saa nyt nauttia iankaikkisesta autuudesta.// Jumalan tuntemisessa alati kasvaen hän rukoilee tänään meidän sielujemme puolesta.

3. sävelmä: Tulkaa, riemuitkaamme tänään yhdessä, kaikki me maasta syntyneet,/ viettäen pyhittäjäisämme Johanneksen muistojuhlaa,/ sillä rukouksella hän puhdisti sydämensä/ ja pyhien isien kirjoituksia tutkien hän eteni kohti jumalallisten salaisuuksien tuntemista./ Saatuaan Kristukselta kutsun taivaan iloon// hän nyt rukoilee meidän sielujemme puolesta.

«Kunnia...», sama sävelmä: Sinä, Johannes, loistit Suomen kirkkaana valona/ ja Jeesuksen rukouksen opettajana./ Sinä ohjasit meitä hengelliseen raittiuteen,/ nöyryyteen ja sydämen yksinkertaisuuteen./ Auta meitä vaeltamaan osoittamasi tietä ja elämään keskinäisessä rakkaudessa,// jotta sielumme pelastuisivat.

«Nyt...», teotokion, sama sävelmä: Iloitse, Valtiatar, Valamon luostarin suojelija./ Iloitse, auringon säteitä kirkkaampi lamppu./ Iloitse, Kristus Kuninkaan avara palatsi./ Iloitse, Jumalan Sanan lyhty ja kynttilänjalka./ Iloitse, esiäitimme lankeemuksen oikaisija.// Iloitse, elämämme turva ja horjumaton muuri.

Virrelmästikiirat, 4. sävelmä.

Valamon luostari iloitsee/ ja koko Suomen kansa viettää tänään juhlaa,/ sillä pyhittäjä Johannes nauttii taivaassa paratiisin ilosta./ Hän kantoi kunniakkaasti Kristuksen antaman kuorman/ ja sai palkkseen taivaallisen seppeleen.// Nyt hän rukoilee uskalluksella sieluillemme suurta armoa.

Liitelauselma: Kallis on Herran silmissä/ Hänen hurskaittensa kuolema (Ps. 115:6)

Palaen jumalallista rakkautta pyhittäjä Johannes laulaa Kristukselle:/ Kaiken maallisen jätin Sinun tähtesi./ Sinua seurasin ristiäni kantaen,/ Sinua rakastin ja lähimmäisiäni palvelin./ Ota nyt vastaan hartaat pyyntöni.// Pyhittäjäsi rukouksien tähden, Kristus Jumala, anna meille suuri laupeutesi.

Liitelauselma: Autuas se mies, joka Herraa pelkää!/ Hänellä on Herran käskyt aina mielessään. (Ps. 111:1)

Pyhän Hengen armon vahvistamana/ sinä, pyhittäjäisä, sait lahjan ymmärtää isien kirjoituksia./ Sinä ammensit jumalallisen viisauden syvästä kaivosta elävää vettä,/ jolla lievitit hengellisten lastesi janon./ Ohjaa meidätkin pyhien isien raikkaalle lähteelle// ja rukoile Kristusta Jumalaa pelastamaan meidän sielumme.

«Kunnia...», 6. sävelmä: Jumalassa autuas isämme Johannes,/ ymmärtäväinen elämäsi teki sinusta horjumattoman uskon pylvään ja valoisan kynttilän,/ joka ohjaa Jumalaa etsiviä maasta taivaaseen./ Jeesuksen nimen voimalla sinä kitkit himot/ ja kukistit kiusaajan juonet./ Niin kuljit taivaaseen johtavaa tietä/ ja saat nyt seisoa enkelvoimien kanssa Kristuksen valtaistuimen edessä.// Rukoile, että Hän antaisi sieluillemme suuren armonsa.

«Nyt...», teotokion, sama sävelmä: Sinusta, oi Puhtain, syntyi Kristus Herra,/ minun Herrani ja Vapahtajani,/ joka minun ihmisluontoni päällensä otettuaan vapautti Aadamin muinaisesta kirouksesta./ Sen tähden me Sinulle, Jumalanäidille ja totiselle Neitseelle,/ vaikenemattomin äänin enkelin ilotervehdystä huudamme:/ Iloitse, Valtiatar,// meidän sielujemme puolto, turva ja pelastus.

Pyhittäjän tropari

Nuoruudestasi asti sinä, pyhittäjäisämme Johannes, kuljit paastokilvoituksen kapeaa tietä./ Enkelielämään vihkiytyneenä omistauduit rukouskilvoitukseen./ Kristuksen palvelijana seurasit Häntä ristiäsi kantaen./ Hyvän kilvoituksen kilvoitelleena sinulla on uskallus Herran edessä.// Rukoile Häneltä armahdusta sieluillemme (**kahdesti**).

Iloitse, Jumalan Äiti, Neitsyt, armoitettu Maria!/ Herra on sinun kanssasi!/ Siunattu olet sinä naisten joukossa/ ja siunattu on sinun kohtusi hedelmä,// sillä sinä olet synnyttänyt sielujemme Pelastajan.

AAMUPALVELUS

«Jumala on Herra...»

Pyhittäjän tropari, 4. sävelmä (kahdesti).

«Kunnia... nyt...», teotokion, sama sävelmä: Sinun kauttasi, oi Jumalansynnyttäjä,/ tuli iankaikkisuudesta kätketty ja enleillekin käsittämätön salaisuus maan päällä asuville ilmisaatetuksi:/ Ilmestyi kahden luonnon yhteensulautumattomassa yhtymisessä lihaksi tullut Jumala, Kristus,/ joka omasta vapaasta tahdostaan alistui kärsimään meidän tähtemme ristin vaivat// herättäen sen kautta ensin luodun Aadamin ja pelastaen kuolemasta meidän sielumme,

1. katismatroparit, 7. sävelmä.

Uskovaiset, kunnioittakaamme Valamon pyhittäjä Johannesta,/ Jumalan innoittamien kirjoitusten väsymätöntä tutkijaa,/ joka ohjaa meitä vaeltamaan oikein elämän tietä,/ sillä hän rukoilee puolestamme,// että Herra armahtaisi sielujamme.

«Kunnia... nyt...», teotokion, sama sävelmä: Iloitse, Neitsyt, Jumalanäiti,/ sinun turvaasi rientävien lämmin suojelija./ Iloitse, tyyni satama,/ joka kannoit helmoissasi Luojaasi ja Jumalaasi.// Älä lakkaa rukoilemasta Häntä meidän puolestamme.

2. katismatroparit, 4. sävelmä.

Isä Johannes, sinä osoitit Valamon luostarin kulmakiveksi,/ sillä vakaalla kilvoituksellasi olit munkkien hyvä esikuva/ ja maallikoiden hengellinen ohjaaja./ Rukoile, oi pyhittäjä,// että Kristus Jumala antaisi meille suuren laupeutensa.

«Kunnia... nyt...», teotokion, sama sävelmä: Sinä, Jumalansynnyttäjä, osoitit kukkivaksi paratiisiksi,/ sillä kannettuasi Jumalaa kohdussasi sinä tulit tuoksuvien armolahjojen täyttämäksi./ Sen tähden me kaikki ylistämme/ ja kunnioitamme sinua// Luojamme ja Jumalamme Äitinä.

Polyeopsalmit.

Pieni ylistysveisu: Ylistämme/ autuaaksi sinua,/ pyhittäjäisä Johannes/ ja kunnioitamme sinun pyhää muistoasi,/ Sinä erakkojen opettaja// ja enkeleitten kanssa puhuja.

Liitelauselmia: Ks. juhlineasta pyhittäjän palveluksista (Septuagintan mukaan)

Katistatroparit, 6. sävelmä.

Valamon luostariin mentyäsi/ sinä kuljit taaksesi katsomatta vakaasti kilvoituksen tietä./ Sen tähden sait seppeleen Kristukselta,/ joka ansion mukaan jakaa palkinnot ja voitonmerkit./ Oi jumalankantaja pyhittäjäisä Johannes,// rukoile, että Herra antaisi ne meillekin.

«Kunnia... nyt...», teotokion, sama sävelmä: Oi kaikkeinpyhin Neitsyt,/ katso nyt laupiaasti puoleeni./ Kiiruhda vapauttamaan minut himojen hyökkäyksistä/ ja tee minut valon asumukseksi,/ että lakkaamatta ylistäisin sinua,// sieluni suojelijaa.

4. sävelmän 1. antifoni: Monet himot minua...

Prokiimeni: Kallis on Herran silmissä/ hänen hurskaittensa kuolema. (Ps. 115:6)

Liitelauselma: Mitä maksaisin Herralle kaikesta siitä, mitä hän on hyväkseni tehnyt? (Ps. 115:3)

Evankeliumi: Matt. 11:27–30.

Psalmi 50 (Sept.)

«Kunnia...»: Pyhittäjäisämme rukouksien tähden/ Armollinen, puhdistä meidät// monista synneistämme.

«Nyt...», teotokion: Jumalansynnyttäjän rukouksien tähden/ Armollinen, puhdistä meidät// monista synneistämme.

Armahda minua, Jumala,/ Sinun suuresta armostasi,/ pyyhi pois minun syntini// Sinun suuresta laupeudestasi.

Stikiira pyhittäjäisälle 50. psalmin jälkeen, 6. sävelmä: Sinun valoisa muistosi, oi pyhittäjäisämme Johannes,/ kutsuu kaikki juhlaa rakastavat yhdessä ylistämään Jumalaa,/ sillä Hän teki sinut kaikille luoksesi rientäville pelastuksen satamaksi./ Kun sinä nyt asut taivaan kirkkaudessa,// ohjaa esirukouksillasi pelastuksen tielle meidänkin askeleemme.

KANONI

Jumalansynnyttäjän kanoni ja tämä pyhän kanoni, 4. sävelmä

1. veisu.

Irmossi: Israelin joukot kuljettuaan kuivin jaloin läpi Punaisenmeren syvyyden/ ja nähtyään vihollisen jalojen ratsumiesten siihen hukkuvan iloiten huusivat:/ Veisatkaamme Jumalallemme, // sillä Hän on ylistetty.

Liitelauselma: Pyhittäjäisämme Johannes, rukoile Jumalaa meidän puolestamme.

Sinun valoisa muistosi, pyhittäjäisä Johannes, on tänään meille koittanut ja se säteilee jumalallista valkeutta. Ano pelastusta meille, jotka vietämme pyhää juhlaasi ja riemuiten veisaamme Herralle, sillä Hän on ylistetty.

Käytyäsi luostarikilvoituksen tielle sinä vaelsit sitä taaksesi katsomatta. Sinä hajotit pahojen henkien juonet nöyryydelläsi ja voitit kiusaukset.

Voitettuasi Kristuksen rakkauden siivittämänä kiusausten hyökkäykset sinä kohosit Pyhän Hengen voimalla hyveiden korkeuteen ja riemuitsit: Veisatkaamme Jumalallemme, sillä Hän on ylistetty!

Teotokion: Sinun kohdussasi, oi puhdas, sikisi sanoin selittämättömästi Jumalan Poika, joka on ollut ennen aikojen alkua ja jonka sinä aikaan synnytit. Veisatkaamme Hänelle, sillä Hän on ylistetty!

3. veisu.

Irmossi: Voimallisten jousi on tullut heikoksi,/ mutta heikot ovat vyöttäytyneet voimalla. // Sen tähden on sydämeni vahvistunut Herrassa.

Liitelauselma: Pyhittäjäisämme Johannes, rukoile Jumalaa meidän puolestamme.

Seuraten hengellisen elämän opetuksia sinä, pyhittäjä, katumukseen turvautuen vältyit taipumasta synnin lain valtaan.

Mielesi lakkaamatta Jumalaan suunnattuna sinä, jumalankantaja, kohosit lankeemuksesta jumalalliseen korkeuteen laulaen Herralle, sillä Hän on sinut vahvistanut.

Pyrkien lakkaamatta seurustelemaan Jumalan kanssa sinä, autuas isä, jätit maailman hälyn. Johannes Kastajan skiitan rauhassa sinä lauloit: Sydämeni on vahvistunut Herrassa.

Teotokion: Haluten pelastaa ihmisen Herra alentui nöyrydessään sinun kohtuusi, oi Jumalansynnyttäjää, ja sinä veisait: Herrani ja Poikani, Sinulle laulaa minun henkeni!

Katistmatroparit, 5. sävelmä:

Kullan tavoin kilvoitusten tulessa koeteltuna/ sinä, pyhittäjäisä, osoitit puhtaaksi/ ja sait vapaasti käydä taivaan portista./ Sinua ylistäen me anomme:/ Isä, rukoile meille armoa,// laupeutta ja rikkomusten anteeksiantoa.

«Kunnia... nyt...», **teotokion, sama sävelmä:** Oi aviota tuntematon siunattu Maria,/ sinä toivottomien toivo ja turvapaikka,/ ohjaa katumuksen vakaalle tielle meidät,/ jotka aina poikkeamme harhapoluille/ ja vihastutamme laupiasta Herraa.

4. veisu.

Irmossi: Jumalallinen Jeesus,/ joka jumaluuden istuimella kunniasa asuu,/ puhtaan käden kannattamana nopeassa pilvessä tuli ja pelasti ne, jotka Hänelle huutavat:// Kunnia olkoon Sinun voimallesi, oi Kristus!

Liitelauselma: Pyhittäjäisämme Johannes, rukoile Jumalaa meidän puolestamme.

Sinä, autuas isä, panit pois vanhan himojen tahraaman luonnon ja pukeuduit itsehillinnän avulla uuteen Kristuksen kuvan mukaiseen ihmiseen.

Sinä, jumalankantajaisä, et suonut lepoa silmäluomillesi ennen kuin olit kaunistanut itsesi Herran ihanaksi huoneeksi. Hänelle sinä lauloit: Kunnia olkoon Sinun voimallesi, oi Kristus!

Nuoruudessasi sinä pysyit siveänä, vanhuudessa ymmärtäväisenä ja koko elämäsi ajan sävyisenä ja kärsivällisenä. Sinä otit rakkaudella vastaan kaikki, jotka laulavat: Kunnia olkoon Sinun voimallesi, oi Kristus!

Teotokion: Pyhä Neitsyt, sinä teit eläviksi rikkomuksen kuolettamat ihmiset. Sinä nostit ylös langenneet, kun synnytit Elämän Antajan. Hän lunastaa ne, jotka laulavat: Kunnia Sinun voimallesi, oi Herra!

5. veisu.

Irmossi: Oi Herra, lähetä meille valistuksesi!/ Päästä, oi Hyvä, meidät rikkomusten pimeydestä// ja anna meille taivaasta Sinun rauhasi.

Liitelauselma: Pyhittäjäisämme Johannes, rukoile Jumalaa meidän puolestamme.

Paasto, valvominen ja rukoukset tekivät sinusta, isä, hengellisen majakan maailmassa eläville. Sinä rukoilit kaikkien puolesta anoen: Herra, anna heille Sinun rauhasi!

Kun sinä, pyhittäjä, suuntasit ymmärryksesi ja kaipauksesi taivaan korkeuteen, tulit Pyhän Hengen temppeliksi.

Sinä, autuas isä, kaunistit sielusi harkintakyvyn jalolla hyveellä kuin loistavalla kruunulla ja sait Kristuksen ohjaajaksesi taivaan tielle.

Teotokion: Aviota tuntematon Neitsyt sai enkeliltä ilosanoman ja synnytti aikaan ajattoman Pojan, joka lunastaa meidät Aadamin rikkomuksesta ja antaa meille rauhan.

6. veisu.

Irmossi: Joonä oltuaan kolme päivää valaan vatsassa ennusti Sinusta, oi Kristus,/ sillä sinä ollen kuolematon// olit omasta tahdostasi kuolleena kolme päivää maan povessa.

Liitelauselma: Pyhittäjäisämme Johannes, rukoile Jumalaa meidän puolestamme.

Sinä, jumalankantajaisä, halusit asua Johannes Kastajan skiitan hiljaisuudessa kohdataksesi siellä Jumalan, joka voi pelastaa syvyyksistä niin kuin Hän pelasti profeetta Joonan.

Loppuun asti sinä, Jumalassa viisas, pysyit järkkymättömänä kilvoituksessasi. Ulkonaisen köyhyyden keskellä ja sielun nöyryydessä sinä loistit kuin hiottu jalokivi.

Sinä pyhittäjä Johannes vietit maan päällä kilvoituselämää ja kirkastit olemuksesi enkelin vertaiseksi. Nyt sinä seisot enkelten kanssa kaikkien Jumalan edessä.

Teotokion: Oi Jumalan Äiti, sinun pyhän ikonisi edessä pyhittäjäisät seisoivat rukoillen: Herra, pelasta meidät niin kuin pelastit profeetta Joonan!

Kontakki, 8. sävelmä: Uskovat, kunnioittakaamme Johannesta,/ Valamon luostarin nöyrää kilvoittelijaa ja isien hengellisen tien kulkijaa,/ sillä maallisten kiusausten keskellä hän vaelsi vakaana kohoten voimasta voimaan/ ja teoista Jumalan näkemiseen./ Nyt hän karkeloi kirkaana tähtenä kirkkomme taivaalla/ ja me maan päällä laulamme hänelle:// Iloitse, Valamon valo, pyhittäjäisämme Johannes!

Ikossi: Kuinka osaisimme ansion mukaan ylistää Valamon uutta pyhittäjä Johannesta, sillä hän on hengellinen isämme, rukouksen aito ystävä ja taivaan asukkaitten seuralainen. Auliisti hän jakaa hankkimaansa katoamatonta rikkautta ja johdattaa sieluja ylhäiseen valtakuntaan. Sen tähden uskovien joukot kiittävät häntä ja laulavat hänelle ylistystä:

Iloitse, sillä sinä verhouduit nöyryyden vaatteeseen.
Iloitse, sinä joka omistauduit rukouskilvoitukseen.
Iloitse, sillä sinä rakastit isien opetusten tutkimista.
Iloitse, sinä joka katselit hengellisen maailman kauneutta.
Iloitse, sillä kiusausten keskellä säilytit sisäisen tyyneyden.
Iloitse, sillä sait aarteeksesi Jeesuksen rukouksen.
Iloitse, ihmeellistä tulta palava soihtu.
Iloitse, Valamon valo, pyhittäjäisämme Johannes!

7. veisu.

Irmossi: Persian pätsissä/ Aabrahamin sukukunnan lapset/ enemmän jumalisuuden innon kuin liekkien polttamina huusivat:// Kiitetty olet Sinä kunniasi temppelissä, oi Herra.

Liitelauselma: Pyhittäjäisämme Johannes, rukoile Jumalaa meidän puolestamme.

Nöyryten ja Jumalaa avuksi huutaen sinä, isä, vältit kiusaukset ja pääsit himojen pätsistä. Sydämen vilpittömyyden virvoittamana sinä lauloit: Kiitetty olet Sinä, Herra, meidän isiemme Jumala.

Kirkastettuasi sielusi lakkaamattomissa rukouksissa sinä tulit ihanan kauniiksi Jumalan edessä ja lauloit: Kiitetty olet Sinä, Herra, meidän isiemme Jumala.

Yksinkertaisuuteen pukeutuneena ja hyveet kaunistuksenasin sinä, pyhittäjäisä, liityit pyhien kuoroon laulaen: Kiitetty olet Sinä, Herra, meidän isiemme Jumala.

Teotokion: Puhdas Neitsyt, ihmisiä rakastava Herra sijoittui sinun kohtuusi ja tuli lihaksi kutsuakseen meidät langenneet alkuperäiseen tilaan. Hän on meidän isiemme kiitetty Jumala.

8. veisu.

Irmossi: Hurskaat nuorukaiset pelasti pätsissä Jumalansynnyttäjän synnytys/ silloin tosin kuvaksellinen/ mutta nyt todellinen,/ ja se kutsuu yhteen koko maanpiirin, joka veisaa:/ Herran luodut, veisaten ylistäkää Herraa// ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Liitelauselma: Pyhittäjäisämme Johannes, rukoile Jumalaa meidän puolestamme.

Avattuasi sydämesi iankaikkisen elämän sanoille sinä, pyhittäjä, otit ristisi ja seurasit Kristusta. Häneen pukeutuneena sinä veisat: Herran luodut, veisaten ylistäkää Herraa ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Oi jumalankantajaisämme Johannes, rukoile laupiasta Jumalaa olemaan armollinen meille, jotka vietämme pyhää muistojuhlaasi ja huudamme: Herran luodut, veisaten ylistäkää Herraa ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Jatkuvasti Jumalaa kohti pyrkien ja Hänestä lähtevän valon kirkastamana sinä säteilet valkeutta niille, jotka veisaavat: Herran luodut, veisaten ylistäkää Herraa ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Oi autuas isä, yksinkertaisuuteen verhoutuneena sinä nousit korkeuteen johtavia tikapuita. Hyveissä edistyen sinä tavoitit Luojaasi veisaten: Herran luodut, veisaten ylistäkää Herraa ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Teotokion: Veisuin me ylistämme sinua, armoitettu Maria, sillä sinä synnytit lihaksi tulleen Jumalan. Sen tähden me nimitämme sinua Jumalansynnyttäjäksi ja veisaamme ylistystä Herralle korkeasti kunnioittaen Häntä kaikkina aikoina.

9. veisu.

Irmossi: ”Sinusta, koskemattomasta vuoresta,/ erkani käsittä kulmakivi Kristus,/ joka yhdisti toisistaan erillään olleet luonnot.// Sen tähden me Sinua, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, riemuiten ylistämme.

Liitelauselma: Pyhittäjäisämme Johannes, rukoile Jumalaa meidän puolestamme.

Kyynelin sinä kastelit sydämesi kynnöksen. Iloiten ja riemuiten saat nyt korjata vaivannäkösi satoa. Sen tähden me ylistämme sinua autuaaksi.

Kuin vehnä sinä, pyhittäjäisä, kypsyt Valamon luostarin suotuisissa tuulissa ja hyveitten kaunistamana siirryit syvässä vanhuudessa isiesi luo Jumalan valoisiin asuntoihin.

Sinä, pyhittäjä Johannes, olit Jumalan kirkas kuva, sillä synnin tahrat eivät lianneet sieluasi, vaan sen kaunistuksena olivat hyvät teot.

Nyt sinä, autuas isä, riemuitset enkelten kanssa taivaassa Kuninkaan ja Herran edessä. Muista siellä meitä, lapsiasi, jotka olemme maan päällä kokoontuneet viettämään muistojuhlaasi.

Teotokion: Sinä, Jumalanäiti, synnytit kaikkien luotujen Luojan ja kohosit koko luomakunnan yläpuolelle. Sinä ylität kerubit ja serafit kunniassa, pyhydessä ja armossa. Sen tähden me ylistämme sinua.

Eksapostilario

Kaivaten enkelielämää sinä menit Valamon luostariin. Siellä monien kilvoitusten ja rukousten puhdistamana osoittauduit enkelten vertaiseksi. Sen tähden me sinua autuaaksi ylistämme.

«Kunnia... nyt...», Teotokion: Valtiatar Jumalansynnyttäjä, suojele luostariasi vihollisen juonilta, sillä sinä olet sen turva ja suojamuuri hädän hetkellä ja varma apu vaikeuksissa.

Kiitosstikiirat, 8. sävelmä: 4 stikiiraa.

Tulkaa, kaikki juhlaa rakastavat!/ Tulkaa munkkien joukko,/ tulkaa kaikki uskovat./ Ylistäkäämme yhteen ääneen pyhittäjäisäämme Johannesta,/ sillä nöyrällä elämällään hän teki tyhjiksi vihollisen kaikki juonet./ Rukouksilla hän kirkasti mielensä/ ja Hengen ohjaamana ravitsi sanoillaan uskovia./ Nyt hän rukoilee meidän puolestamme,// jotka uskoen vietämme hänen muistojuhlaansa.

Tulkaa, ylistäkäämme nöyryyden kaunista kukkaa,/ Hengen temppeliä, puhtauden astiaa,/ viisauden lähdeä, lohdutuksen ja opetuksen sanojen kirjoittajaa,/ Valamon luostarin kaunistusta, pyhittäjäisäämme Johannesta,// sillä hän on Jumalan uskollinen palvelija.

Munkkien esikuva Johannes,/ elämältäsi enkelien kaltainen, yksinkertaisen elämän rakastaja,/ nöyryyden tavoittanut Hengen jättiläinen,/ sinä puhuit ja kirjoitit hengen täyttämiä sanoja,// jotka ohjaavat meitä iankaikkiseen elämään.

Ylistäkäämme, uskovat, Johannesta,/ hengenkantajaisien perillistä,/ sillä ulkonaisessa köyhyydessä eläen hän vaali sydämessään hengellistä aarretta/ ja vuodatti kynästänsä taivaallista lohdutusta,// joka yhä ravitsee uskovien sieluja.

«Kunnia...», sama sävelmä: Viettäessämme nyt iloiten pyhää juhlaa/ ylistäkäämme psalmein ja lauluin Valamon isä Johannesta, jumalankantajaisien seuraajaa,/ sillä hän vaelsi vakaasti hengellistä tietään// ja nyt hän rukoilee pelastusta meidän sieluillemme.

«Nyt...», Teotokion, sama sävelmä: Me, uskovat ylistämme autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjä Neitsyt,/ Valamon luostarin suojelijaa,/ munkkien ja nunnien lohduttajaa// ja meidän sielujemme turvaa.

LITURGIASSA

Prokiimeni, 7. sävelmä: Kallis on Herran silmissä/ Hänen uskollistensa henki.

Liitelauselma: Kuinka voisin maksaa Herralle sen, minkä hän on hyväkseni tehnyt?

Epistola: Gal. 5:22–6:2.

Halleluja, 6. sävelmä

Liitelauselma: Hyvä on sen osa, joka pelkää Herraa ja rakastaa Herran käskyjä.

Liitelauselma: Hänen jälkeläisistään tulee maan mahtavia.

Ehtoollislauselma: Oikeamielinen ei koskaan horju, hänet muistetaan ikuisesti. Ei hän pelkää pahoja viestejä vaan luottaa vakain mielin Herraan.

Julkaistu Ortodoksi.netissä 5.6.2019